

3. Lámal (12. 5.)

Eucharistie a jednota církve

Minule jsme mluvili o tom, že při mši následujeme Krista, který „vzdal díky nad chlebem a vínem“. Dnes se zastavíme u toho, že chléb rozlámal.

Rozlomení hostie během zpěvu *Beránku Boží* je tak nenápadným gestem, že se může snadno stát, že si ho někdo třeba ani nevšimne. V židovské večeři patřilo gesto lámání chleba otci, který se stará o svou rodinu a o ty, kdo jsou mu svěřeni. Bylo to také gesto pohostinnosti, péče o ty, kdo jsou chudí nebo na cestách. Když Ježíš rozlámal chléb, byl to shrnutí jeho celého životního příběhu, jeho rozdáni se pro druhé a zároveň předznamenání jeho oběti na kříži. A konečně rozlámání chleba je gesto jednoty. Ti, kdo pojídají kousky jednoho chleba, patří k sobě.

Při mši se většinou láme jen jedna kněžská hostie, ale i dnes má toto gesto svůj význam. Eucharistie nás učí, že patříme do Boží rodiny, o kterou Bůh Otec pečuje. Učí nás také, že jsme chudými poutníky, kteří potřebují velkorysost svého Boha. Když se ve mši láme chléb, máme doslova před očima, že i pro nás Ježíš obětoval, rozdal svůj život. A když spolu s ostatními přijímáme chléb proměněný a rozlámáný na oltáři, Kristovo tělo, skutečně jsme s nimi sjednoceni, „zpečeni“ do jediného těla Kristova, kterým je církev.

Doplňující texty pro vlastní potřebu

Didaché

„Modlitba při lámání chleba: ‘Jako byl tento chléb, který lámeme, roztroušen po horách a shromážděný se stal jedním, tak ať je shromážděna tvá církev od končin země do tvého království.’“ (*Didaché*, 9)

Sv. Jan Zlatoústý

Poznejme div této svátosti, cíl jejího ustanovení, účinky, které vyvolává. Stáváme se jedním tělem, praví Písmo, údy z jeho těla a kostmi z jeho kostí. Toto působí pokrm, který on nám dává: Mísí se s námi, abychom všichni byli jedno, jako je tělo spojeno s hlavou. (*In Joannem*, 46)

Sv. Augustin

Jste-li tělo Kristovo a jeho údy, je na oltáři Páně předkládáno vaše tajemství a vy přijímáte své tajemství... Říká se ti: „Tělo Kristovo“ a ty odpovídáš: „Amen.“ Buď tedy údem Kristovým, aby tvé „amen“ bylo upřímné. (*Sermones*, 272)